

D O T E K

Informace pro farnost Vlašim

Červenec–Srpen 2019

Náklady na vydání 8 Kč

**Shlédni, Královno vysočiny,
hrádecká Boží Rodičko,
na svoje věrné dcery, syny,
předrahá naše Matičko.**

Bez časového řádu v nás narůstá stres a nespokojenost

Technika přináší i řadu nových problémů

S rozvojem techniky jsme se odpoutali od přirozeného řádu přírody. S technickými vymoženostmi dokážeme utvářet život dokonce i přímo proti přírodním zákonitostem. Díky světlu umíme změnit noc v den... Novými přístroji dokážeme ovlivňovat řadu věcí. Technika nám umožňuje značnou nezávislost na přírodě a mnohé usnadňuje řadou příjemných vynálezů, ale tím přináší i řadu pokušení a nových problémů. Získali jsme naprosto novou svobodu a možnosti, které nám ovšem ne vždy slouží ku prospěchu.

Své bankovní transakce můžeme provádět sedm dní v týdnu a dvacet čtyři hodin denně, stejně jako nakupovat po internetu. Noc, kterou naši předkové uměli využívat kvůli nedostatku světla jen ke spánku, prožíváme při nejrůznějších aktivitách – často až do ranních hodin. Neděle – v Bibli den určený k odpočinku – je dnes pouze další příležitostí k utišení žízně po prožitcích. Nebo ji využíváme k vyřízení nedodělané práce.

Často přehlízíme, že opouštěním přirozeného řádu se vytrácejí ze života podstatné zkušenosti, zejména přirozené fáze odpočinku a životní rytmy. Někdejší závislost na denních a ročních dobách – například čas k setbě nebo nutná zimní přestávka v zemědělských pracích a delší doba odpočinku, protože i noci byly delší, nutila lidi ještě nedávno žít v souladu s rytmem přírody.

Proč domorodci vyvázli ničivé vlně tsunami?

S nezávislostí na přírodě jsme zároveň ztratili schopnost přírodu pozorovat. Veškeré problémy se snažíme řešit s nasazením techniky. Připomeňme si příklad z nedávné minulosti: při katastrofě způsobené vlnou tsunami 26. prosince 2004 přišlo na jihu Asie o život minimálně 230 000 lidí. Mezi četnými domorodými skupinami obyvatelstva žijícími na tichomořských ostrovech přitom byly oběti na životech minimální. Domorodci si vylodili ústup moře před přílivovou vlnou, křik ptáků a další mimořádné jevy jako varování a včas utekli do výše položených oblastí. Civilizovaný svět, jenž se stále více vzdaluje od života ve shodě s přírodou, se naproti tomu pouze snaží předcházet podobným katastrofám vymyšlením drahých přístrojů na indikaci mimořádných přírodních jevů, které přece nabízí sama příroda.

Čím více přestáváme žít v souladu s řádem přírody, tím více si musíme vytvářet vlastní řády a určovat si denní a týdenní rytmus, jaký by nám dlouhodobě vyhovoval. Nová svoboda, již jsme si na přírodě vymohli prostřednictvím technicky podmíněné nezávislosti, vyžaduje nový řád. Bez strukturovaného dne a bez časového řádu narůstá stres a nespokojenost. Lidé mohou zakusit pomocí pevného denního řádu, určeného rytmu práce a odpočinku, jak se jim do života navrací klid a řád.

Co pomůže v průběhu dne k duševnímu zotavení?

Navenek, jak v práci, tak v soukromí, zakoušíme rostoucí pocit ztráty řádu a sílcí bezbřehost jdoucí ruku v ruce se zvyšujícím se očekáváním, požadavky a povinnostmi, se sílcím tlakem času, se zkracováním doby rozvoje, přestávek a doby zrání. Vyrovnání této ztráty si musíme zařídit sami tím, že si stanovíme vlastní řád s rytmy, principy a hodnotami, chceme-li získat nazpátek nebo si udržet vnitřní stabilitu.

Vedle pevného denního rytmu pomohou v průběhu dne k duševnímu zotavení také prosté úkony. Z praktického hlediska to může být umytí nádobí – vědomě talíř po talíři – nebo práce na zahradě – jedno zarytí do hlíny po druhém. Další možnosti nám poskytne turistika, vodáctví nebo cyklistika, jedním slovem všechny pravidelně opakované pohyby a činnosti, při nichž nemáme nic zvláštního v úmyslu a jen si užíváme to, co právě děláme. Proč je dnes stále ještě v oblibě ruční pletení? Prostá opakovaná činnost působí blahodárně na naši psychiku. Dostáváme se tak do transu, do změněného stavu vědomí, v němž dochází k uzdravení.

Volný čas nabízí celou řadu možností: zpěv, tanec, turistiku či koníčky, aby člověk dokázal znovu objevit ozdravný účinek, jenž v sobě ukrývá prostá práce. Orientace na výsledky v profesním životě, jež je nepochybně nutná, se tak dostává do rovnováhy díky hodnotám prožitků, jaké nalézáme všude tam, kde můžeme spočinout a něco si vychutnat.

Praktické tipy:

1. Určete si pevný denní řád a týdenní plán a snažte se jej dodržovat. Váš organismus si rychle zvykne na pevnou hodinu jídla, na práce v určitý čas, pravidelné přestávky. Zjistíte, jak vám řád dělá dobře.
2. Objevte pro sebe činnosti, do kterých se můžete pustit jen tak, bez sledování určitého cíle. Nemusí to být zrovna jen váš zamilovaný koníček, ale

třeba i docela jednotvárná práce, kterou uděláte, protože je jednoduše zapotřebí občas utřít prach, zalít květiny nebo se protáhnout.

3. Pust'te se do toho naplno a pozorně. Prostě to dělejte a nedejte se vyrušit. Nesnažte se hodnotit svůj výkon. Tak vstoupíte do prostoru vnitřního pokoje, dobře se vyrovnáte s chaosem a stresem všedního dne.

Podle knihy: F. Assländer, A.Grün: Time management jako duchovní úkol

Práce – radost, nebo stres?

V práci se může člověk realizovat.

Práce patří k člověku. Práce je zkrátka tu, aby si člověk vydělal na živobytí. Práce má též význam sociální, je to něco tvořivého, co člověka těší. V práci může člověk realizovat sám sebe. Kdo

rád pracuje, má z toho radost. Nepocituje tíhu práce, nýbrž radost z toho, co jeho práci vzniká. To se netýká pouze řemesla, kde člověk může plody své práce vidět na vlastní oči. I v oblasti obchodu nebo administrativy mohou mít lidé radost, když se jim něco podaří.

Něco dobře zorganizovat, vytvořit atmosféru, ve které každý rád pracuje, vést hovor, který spolupracovníky spojí a vlévá jim pocit, že jsou pro firmu důležití, to všechno může člověku přinést veliké uspokojení. Kdo sám se sebou dobře zachází, ten nekrouží ustavičně kolem sebe, ten se rozvíjí také navenek, oddává se své práci, má radost z toho, co vzniká jeho rukama nebo jeho myšlenkami.

Když přepínáme své síly, naše práce není požehnaná.

Mnozí lidé si však sami ničí život tím, že se vrhají do práce a neznají nic než práci. Mohou si shromáždit všechny možné důvody, proč mají tolik práce. „Je tolik lidí, kteří od nich něco chtějí“. „Kdybych tolik nepracoval, neobstála by moje rodina“. Nebo jsou tu náboženské důvody: „Je třeba ze všech sil pracovat pro Boží království“. Ale toto všechno jsou zdánlivé důvody. Bůh nechce, abychom se stále přetěžovali. Chce, abychom se namáhali a něco vykonali, aby pro nás byla výzvou nouze lidí, abychom malicherně nehleděli stále jen na sebe. Ale když přepínáme své síly a neznáme už míru, pak naše práce není

ani požehnaná. Jsou lidé, kteří stále pracují, ale nic od nich nepřichází. Jejich práce není tvořivá. Kdo pro svou práci našel správnou míru, ten přinese nejvíce plodů.

Zpracováno podle knihy: Bud' dobrý sám k sobě

Čas jsou peníze?!

Jen dobří lidé dělají dobré časy:
když se projevuje dobrá vůle,
když mlčí násilí,
když blahobyt je rozdělen všem,
když se lidé snášejí,
když je zde místo pro květinu
a čas pro laskavé slovo.

Říká se, že čas jsou peníze
a peníze nervy života,
hnůj, na kterém vše roste.

To je však lež.
Možná největší lež dvacátého století.

Není divu, že tolik lidí sedí v bahně,
u konce s nervy.
Nenalézají žádnou radost.
Shánějí se po penězích,
aby si koupili štěstí.
Chtějí stále více peněz a nikdy neví,
kdy jich mají dost.
Ničí se v neúprosném kolotoči
„čas jsou peníze“.

Vypni stroj, zastav hodiny,
naplň čas láskou!
Žij!

Svátky v červenci

Sv. Kryštof

Narodil se asi ve 2. století v Kanaanu či v Lykii na dnešním území Turecka pohanským rodičům, kteří mu prý dali jméno Reprobos. O jeho životě není mnoho spolehlivých zpráv. Martyrologia ho uvádí jen jako mučedníka v Lykii, pravděpodobně z doby Deciova pronásledování. Zato lidová tradice má o něm krásnou legendu a počítá ho mezi tzv. 14 pomocníků v nouzi.

Vypráví se o něm, že byl zdatné postavy a vědom si své síly, chtěl ji dát do služby jen tomu nejmocnějšímu pánu. Světští panovníci ho prý zklamali. Na dvoře jednoho z nich uslyšel píseň, ve které byl opěvován ďábel. Usoudil, že je mocnější, protože i král se chvěl před jeho mocí. Vydal se ho tedy hledat a našel v čele strašlivého vojska. Ale jen se k němu připojil, záhy poznal, že prchá před znamením kříže. Rozhodl se proto najít bytost, které znamení patřilo. Pomohl mu starý poustevník, který ho seznámil s Kristem a jeho učením. Kryštof si vzal k srdci poustevníkovu radu: sloužit Kristu tím, že bude sloužit svým bližním.

Usadil se u dravé řeky, aby lidem pomáhal dostat se na druhou stranu přes nebezpečný brod. Jednou ho o pomoc poprosil malý chlapec. Vlídne si ho vložil na ramena, ale jak vstoupil do vody, dítě každým krokem více těžklo. Voda se počínala vzdouvat a jen s maximálním vypětím sil dosáhl druhého břehu. Pak k chlapci pronesl: „Zdálo se mi, jako bych na ramenou nesl celý svět.“ A chlapec mu odpověděl: „Nesl jsi víc, neboť jsi nesl jeho tvůrce a svého Pána. Jsem Ježíš Kristus, tebou hledaný král, a jelikož jsi konal dobré skutky, jsou ti odpuštěny hříchy. Vraž do země svou hůl a v další den bude jako stromek plná květů a plodů.“ Tato legenda se prý traduje asi od VI. století s cílem oslavit nejen Kryštofa, který ke jménu Christophoros (v překladu z řečtiny: „ten, kdo nese Krista“) přišel prý při křtu Božím Synem, ale i Pána a Spasitele. Legenda ve svém jádru zdůrazňuje Kristova slova z vyprávění o posledním soudu: „Amen, pravím vám, cokoliv jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratří, mně jste učinili.“ (Mt 25,40)

V dalším tradovaném podání o Kryštofovi je uvedeno, že jeho pozemský král, který se stal pronásledovatelem křesťanů, ho v Lykii dal uvěznit

s rozhodnutím mučit. Na jeho zajetí bylo prý povoláno velké množství vojáků. Nad mnohými i při mučení vítězil silou víry. Legenda říká, že byl bit železnými pruty, pálen ohněm a terčem pro šípy. Ty se prý od něj odrážely nebo i v letu se náhle zastavily. A tak panovník nařídil jeho stětí.

Jak můžeme následovat příklad sv. Kryštofa? Být nositeli Krista? – Tím, že mu místo ramen nabídneme své srdce a budeme sloužit v bližních.

Potřebu být na cestě s Kristem, zejména při motorismu, připomíná volba Kryštofa za patrona cestujících lidí a v mnohých autech jeho přívěsky – medaile a plakety.

Historičnost jeho osoby dotvrzují archeologické nálezy z r. 452 v Chalcedonu, kdy už mu byly zasvěcené chrámy, udávána je basilika v Haidar-Pacha v Malé Asii.

Modlitba

Všemohoucí, věčný Bože, Tys vedl svatého Kryštofa po cestě, na níž Tě hledal a dal jsi mu sílu k překonání všech protivenství i k ochotě vydat svůj život ve službě Tobě; na jeho přímluvu dej i nám sílu, abychom z lásky k Tobě snášeli všechny obtíže a usilovně směřovali k Tobě, jedinému zdroji života. Prosíme o to skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána, neboť on s Tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

Svátky v srpnu

Sv. Terezie Benedikta od Kříže (Edita Stein)

Narodila se 12. 10. 1891 do velmi početné židovské rodiny v Breslau (Vratislav, nyní Wroclav v Polsku, v té době německá část Slezska). Byla jedenáctým dítětem Augusty a Sigfrida Steina. Čtyři nejstarší děti však zemřely, a když Editě ve věku dvou let zemřel otec, zůstala matka se sedmi dětmi a

zadluženým dřevařským podnikem. S energií jí vlastní se ho ujala a i přes nevelké zisky byla k chudým velmi štedrá. Podnik vytáhla z dluhů a vedle dobré výchovy zajistila svým dětem i vzdělání. Byla věrná zásadám židovské víry. Edita ale tuto víru již ve 14 letech začala odmítat a do 30 let setrvala v nevěře. Byla velmi inteligentní a nadaná. Vzhledem k její touze po pravdě není na místě celé ono období označovat za život ateistky.

Na střední škole byla charakterizována jako skromná, bez snahy vynikat. K vysokoškolskému studiu si zvolila germanistiku, dějiny a psychologii. Později ji zaujal nový filosofický směr profesora Edmunda Husserla, v němž šlo o tzv. čiré podstaty jevů při popisné metodě zkoumání vývoje lidského vědomí – filosofický obor fenomenologie. Edita, hnána touhou po poznání, nespokojila se s kvalifikací středoškolské učitelky, ale rozhodla se pro universitu v Göttingen. V roce 1916 dosáhla doktorátu z filosofie. Vynikla jako myslitel při vydávání svých prací z fenomenologie. V roce 1919 se ucházela o místo profesorky ve Freiburgu, kde dříve sama studovala.

Křesťanské obzory se začaly Editě otvírat vlivem filosofa Maxe Schelera. Sama to označila za první styk s jí neznámým světem. Určitý popud pro hledání podstaty věcí a Bytí až k celkovému pohledu na myšlení věřícího katolíka jí dal Husserl. Ale samotná věda by z ní křesťanku neudělala. Prvním silným útokem na její nevěru bylo setkání s vdovou po kolegovi. Poznala totiž, že čerpala sílu a důvěru z Ježíšova kříže, a tak unesla ztrátu manžela.

Jak sama řekla, její jedinou modlitbou byla touha po pravdě. Boží Prozřetelnost na ní odpověděla o dovolené, při návštěvě kamarádky Conrad Martiusové, u níž objevila knihu „Život svaté Terezie z Avily.“ Od obsahu tohoto vlastního životopisu karmelitky se nemohla odtrhnout. Byla jím tak dokonale oslovena, že hned ráno si byla koupit katolický katechismus a misálek. Po jejich prostudování šla kněze požádat o sv. křest. Na dotaz, kým byla připravena, požádala o přezkoušení. Pokřtěna byla 1. 1. 1922 v Bad Bergzebern a 2. 2. přijala svátost biřmování.

Editinou konverzí byli její známí až šokováni. Matce o ní z ohledu neřekla. Opustila svoji činnost na universitě a odešla do učitelského ústavu dominikánek ve Speyeri jako profesorka němčiny. Díky seznámení se spisy Tomáše Akvinského, které jí ukázaly, že i věda může být křesťanskou službou, vytrvala u své práce. Přednášela na kongresech v různých městech Evropy, včetně Prahy a od r. 1932 asi rok na institutu vědecké pedagogiky

v Münsteru. Následkem Hitlerovy politiky musela místo opustit. To ji však vedlo k řeholnímu povolání, po němž dávno toužila. V rozhodnutí pro vstup ke karmelitkám byla podpořena i opatem z Beuronu Walzerem, který byl jejím rádcem.

Již ve Speyeru trávila na modlitbách před svatostánkem dlouhé hodiny. Pro nejvýznamnější událost naší spásy se od květné neděle ponořila do mlčení a svatý týden prožila jako exercicie v meditaci. Vlivem své inteligence a schopnosti empatie cítila se všemi ohrožovanými nacismem. Zprvu v předtuše osudu Židů psala prostřednictvím arcipata papeži Piu XI. prosbu, aby se jich zastal. Později v protižidovských zákonech viděla Kristův kříž, který třeba nést.

K bosým karmelitkám v Kolíně nad Rýnem vstoupila v r. 1934. V dalším roce 21. 4. složila dočasné sliby a přijala řeholní jméno Terezie Benedikta od Kříže. V roce 1936 jí zemřela matka. Brzy nato si Benedikta pádem ze schodů zlomila ruku i nohu. Pobyt v nemocnici využila k tomu, že rodnou sestru Růženu učila katechismu a připravila ji na sv. křest. Slavné sliby složila Benedikta od Kříže 21. 4. 1938. Na obrázcích, rozdávaných při těchto slibech, měla slova sv. Jana z Kříže: „Mým jediným povoláním je od nynějška co nejvíce milovat.“

Za půl roku od slibů došlo k násilným protižidovským akcím (k hromadnému pogromu). Byly zapalovány synagogy a rabovány židovské obchody. Bezpráví vůči Židům se stupňovalo, a proto byla Benedikta od Kříže poslána matkou představenou do Karmelu v Echtu v Holandsku. Dorazila tam v poslední den roku. V červnu 1939 napsala do testamentu: „S radostí přijímám předčasnou smrt, kterou mi určil Bůh, a cele se odevzdávám do Jeho nejsvětější vůle. Ať Pán přijme můj život i smrt pro čest a slávu svého jména, pro potřeby své svaté Církve, zejména... (zde pamatuje na všechny řádové spolusestry, svůj národ, svobodu a mír ve světě, příbuzné a ty, které jí Bůh seslal do cesty) ať nikdo z nich není zatracen.“

Její sestře Růženě se podařilo za ní přijít přes Belgii v roce 1940 a dělala tam vrátnou. V témže roce bylo obsazeno Německem i Holandsko a gestapo oběma sestrám nařídilo denně nosit žlutou Davidovu hvězdu. Benedikta se marně snažila o švýcarské vízum. Na začátku srpna 1942, z příkazu německé vlády, byli zatčeni všichni katolíci (včetně řeholních osob) židovského původu. Pro obě sestry přišli příslušníci SS hned 2. 8. Benedikta vzala sestru

Růženu za ruku a řekla: „Pojď, půjdeme pro dobro našeho národa.“ V nákladním voze je převezli do Roermonde, pak přes tábor v Amersfoortu do Westerborku. Odtud ve vagonech pro dobytek, zajištěných ostnatým drátem, konaly sestry poslední cestu do koncentračního tábora Osvětim. Tam pro ně a jejich milované rodáky z celé Evropy byla připravena plynová komora.

V holandské sbírce zákonů vyšlo brzy toto oznámení: „Nr 44074 Edith Teresia Hedwig Stein, z Echtu, nar. 12. 10. 1891 ve Wroclavi, zemřela 9. 8. 1942.“

Papež Jan Pavel II. při blahorečení této karmelitky v Kolíně nad Rýnem 1. 5. 1988 řekl: „Terezie blahoslavená křížem – toto je jméno ženy, která začala svoji duchovní cestu s přesvědčením, že Bůh jako celek neexistuje.“ Při zmínce o jejím vstupu na Karmel citoval slova, která Edita řekla převorce: „Nemůže nám pomoci lidské působení, ale Kristovo utrpení.“

Terezie Benedikta od Kříže byla kanonizována 11. 10. 1988 v Římě a 1. 10. 1999 byla prohlášena spolupatronkou Evropy.

Zanechala po sobě významné písemnosti. Za pobytu v klášteře v Kolíně-Lindenthalu napsala metafyzickou knihu s názvem „Časné a věčné bytí“ (týká se syntézy tomistické filosofie a fenomenologie). V Holandsku, před zatčením, dopisovala vrcholné dílo „Věda kříže“.

Modlitba

Bože našich otců, Tys přivedl svatou mučednici Terezii Benediktu k poznání Tvého ukřižovaného Syna a k jeho následování až k smrti; na její přímluvu dej, ať všichni lidé poznají Krista jako Spasitele a skrze něho dojdou k věčnému patření na Tebe. Neboť On s Tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků. Amen.

Zdroj: www.catholica.cz

Na nemoci naší doby – vnitřní rozpolcenost, nedostatek zdravých zásad a přesvědčení, neustálý shon, snahu přehlušit vnitřní podvyživenosti a nespokojenost – jsou lékem lidé, kteří mají oporu v Panně Marii, kteří pevně stojí na základech věčnosti a nenechají se ve svých postojích a svém působení ovlivnit proměnlivými a módními názory, teoriemi a bludy.

Edita Stein

Ze života farnosti

K 1. červenci odchází z naší farnosti pan kaplan **Lukáš Okurka** a nastupuje do Zdislavic. Na místo vlašimského kaplana nastoupí k 1. 7. 2019 novokněz P. Václav Revenda. Přivítání našeho nového pana kaplana bude při mši sv. v pondělí 15. července v 18:00 ve farním kostele.

V sobotu **13. července** v 19:00 se ve farním kostele uskuteční koncert inspirativní skupiny Good Work (bývalé Paprsky). www.goodwork.cz

V letošním roce v termínu od **10. do 14. listopadu** se u příležitosti 30. výročí svatořečení sv. Anežky koná **národní pout' do Říma**. Kdo byste se chtěli přidat k farnosti Český Brod s P. Martinem Sklenářem, obraťte se přímo na něho (tel. 728 384 833) anebo na Michala Rybníčka (tel. 604 279 870), který má rovněž bližší informace.

V červenci bude v naší farnosti vykonávat prázdninovou praxi bohoslovec Matěj Jirsa.

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Vlašim, Husovo nám. 46, Vlašim, 258 01; <http://www.farnostvlasim.cz>, e-mail: vlasim.fara@seznam.cz
Příspěvky do časopisu se přijímají na adrese Smetanova.D@seznam.cz,
Klara.Vondrackova@seznam.cz

Tisk: Karel Pazdera, Pod tratí 1511, Vlašim

Vychází 10x ročně, uzávěrka 15. dne v měsíci. Náklady na tisk: 8 Kč

Hrádecké poutě 2019

I. Pout' – neděle 7. července 2019

- 9⁰⁰ Mše svatá – celebruje P. Jiří Ptáček MIC, *správce poutního místa Hrádek*
11⁰⁰ Hlavní mše svatá – celebruje kard. Dominik Duka OP, *arcibiskup pražský a primas český*
15³⁰ Mariánská pobožnost u poutní studánky
16⁰⁰ Mše svatá – celebruje P. Mgr. Tomáš Kábele, *administrátor farnosti Čechtice*

II. Pout' – neděle 14. července 2019

- 9⁰⁰ Mše svatá – celebruje P. Roman Maximilián Rylko, O.Praem, *administrátor farnosti Koblou*
11⁰⁰ Hlavní mše svatá – celebruje Mons. Václav Malý, *pomocný biskup pražský*
13³⁰ Koncert křesťanské skupiny Good Work
15³⁰ Mariánská pobožnost u poutní studánky
16⁰⁰ Mše svatá – celebruje P. ThDr. Miloslav Kněz, *farář farnosti Divišov*

III. Pout' – neděle 21. července 2019

- 9⁰⁰ Mše svatá – celebruje P. Jerzy Cymanowski MIC, *farní vikář na Hrádku*
11⁰⁰ Hlavní mše svatá – celebruje Mons. Karel Herbst SDB, *emeritní pomocný biskup pražský*
15³⁰ Mariánská pobožnost u poutní studánky
16⁰⁰ Mše svatá – pout' ulašimského vikariátu, celebruje P. MgA., Mgr. Jaroslav Konečný, *ulašimský farář a vikář*

Farnost Hrádek, Hrádek I, 258 01 Vlašim
marianhradek@seznam.cz, +420 317 843 617

